

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 P 238942 25 Gž
Zenica, 28.02.2025. godine

Kantonalni sud u Zenici, u građanskom vijeću sastavljenom od sudija: Nedeljka Mađar-Ramljak, kao predsjednica vijeća, Srećko Kokor i Indira Pašić, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja B. Š. iz T., ul. ..., zastupan po punomoćniku Mutapčić Jasminu, advokatu iz Zenice, protiv tuženog TEHNOMAX d.o.o. Zenica, ul. Prof. Mustafe Čauševića br. 1, Zenica, zastupan po Advokatskom društvu "Babić & CO" d.o.o. Zenica, ul. Masarykova br. 17, Zenica, radi raskida ugovora i isplate, v.s. 2.790,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Zenici broj 43 0 P 238942 23 P od 21.01.2025. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 28.02.2025. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Žalba se odbija kao neosnovana i prvostepena presuda potvrđuje.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda, stavom prvim izreke, utvrđeno je da je raskinut ugovor o kupoprodaji od 22.05.2023. godine televizora marke SAMSUNG 75" QLED TV tvorničke oznake QE75Q80BATXXHK za ugovorenu cijenu od 2.780,00 KM zaključen između tužitelja kao kupca i tuženog kao prodavca.

Stavom drugim izreke, obavezan je tuženi da tužitelju isplati novčani iznos od 2.780,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od 23.05.2023. godine pa do isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.075,70 KM, a sve u roku od 30 dana od dana prijema presude.

Stavom trećim izreke, odbijen je kao neosnovan zahtjev tuženog za naknadu troškova postupka u iznosu od 842,40 KM.

Protiv navedene presude tuženi je blagovremeno izjavio žalbu kojom pobija prvostepenu presudu zbog povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da drugostepeni sud žalbu uvaži i pobijanu presudu preinači na način da u cijelosti odbije tužbeni zahtjev ili da presudu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Nakon što je ispitao prvostepenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povredu odredaba parničnog postupka, shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), drugostepeni sud je zaključio sljedeće:

Žalba nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužitelja za raskid ugovora o kupoprodaji televizora marke televizora marke SAMSUNG 75" QLED TV tvorničke oznake QE75Q80BATXXHK,

zaključenog dana 22.05.2023. godine između tužitelja, kao kupca, i tuženog, kao prodavca, te zahtjev za isplatu iznosa od 2.780,00 KM na ime povrata kupoprodajne cijene, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka.

Iz stanja spisa, provedenih dokaza i činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda nesporno proizilazi da je dana 22.05.2023. godine, na osnovu telefonske narudžbenice, između tužitelja, kao kupca, i tuženog, kao prodavca, zaključen ugovor o kupoprodaji televizora marke SAMSUNG 75" QLED TV tvorničke oznake QE75Q80BATXXHK, za ugovorenu cijenu od 2.790,00 KM i mjestom isporuke televizora na adresu kupca (tužitelja) u Tuzli. Nesporno proizilaze i činjenice da je isti dan tuženi tužitelju putem brze pošte („EURO-EXPRES“ d.o.o. Banja Luka) otpremio predmetni televizor, da je televizor isporučen tužitelju dana 23.05.2023. godine, da je, po prijemu televizora tužitelj, plaćanjem brzom poštom, izvršio isplatu kupoprodajne cijene, te da je po prijemu isporuke tužitelj utvrdio da je predmetni televizor oštećen odnosno, da u gornjem dijelu ekrana postoji napuknuće. Nadalje, iz stanja spisa, provedenih dokaza i činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda nesporno proizilazi da je isti dan, po prijemu televizora, tužitelj tuženog i putem telefona i putem e-mail-a obavijestio o uočenom oštećenju i nedostatku na isporučenom televizoru. Nesporno proizilaze i činjenice da je tužitelj, nakon obavještanja tuženog o uočenom oštećenju, a nakon prethodno dogovora sa radnicima tuženog, dana 25.05.2023. godine vratio brzom poštom tuženom predmetni televizor, zajedno sa pismenom reklamacijom i zahtjevom da mu isporuči novi televizor ili da mu vrati novac, te da su i nakon vraćanja televizora tužitelj i tuženi nastavili dalju komunikaciju u vezi isporuke novog televizora ili povrata kupoprodajne cijene. Nesporno proizilazi i činjenica da se dana 09.06.2023. godine tužitelj ponovo pismenim pismenim putem obratio tuženom sa zahtjevom da mu se isporuči novi televizor ili da mu izvrši povrat novca plaćenog na ime kupoprodajne cijene. Nesporno proizilazi i činjenica da je Opomenom pred tužbu od 13.10.2023. godine tužitelj pozvao tuženog da mu najkasnije do 19.10.2023. godine izvrši povrat novca u iznosu od 2.790,00 KM. Konačno, iz stanja spisa i provedenih dokaza nesporno proizilazi da tuženi tužitelju nije isporučio ni novi televizor, niti mu je izvršio povrat kupoprodajne cijene.

Kod naprijed navedenog činjeničnog stanja i činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda, koje i proizilazi iz stanja spisa i provedenih dokaza, a koje činjenično stanje se ni navodima žalbe ne dovodi u pitanje, prvostepeni sud je pravilno postupio kada je tužbeni zahtjev ocijenio osnovanim te odlučio kao u izreci pobijane presude. Za ovakvu svoju odluku, prvostepeni sud je dao jasne, logične i uvjerljive razloge koje, kao odgovarajuće, u potpunosti prihvata i drugostepeni sud.

Nije osnovan prigovor povrede odredaba parničnog postupka, dat kroz navode žalbe kojima se ukazuje da provedeni dokazi nisu cijenjeni u skladu sa odredbom člana 8. Zakona o parničnom postupku. Suprotno ovim navodima, prvostepeni sud je, rješavajući po tužbenom zahtjevu tužitelja dao ocjenu svih izvedenih dokaza, kako materijalnih tako i subjektivnih, koji su od odlučnog značaja, svakog zasebno i svih zajedno. S tim u vezi, odlučne činjenice u pobijanoj presudi utvrđene su na potpun i pravilan način saglasno predloženim dokazima koje je sud ocijenio na način u smislu naprijed citirane zakonske odredbe, pa se ne mogu prihvatiti žalbeni navodi da u pobijanoj presudi nije izvršena pravilna primjena navedene zakonske odredbe.

Nije ostvaren ni žalbeni prigovor povrede odredaba parničnog postupka iz člana 126. Zakona o parničnom postupku.

Odredbom člana 7. stav 1. Zakona o parničnom postupku propisano je da su stranke dužne iznijeti sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i izvoditi dokaze kojima se utvrđuju te

činjenice, dok je članom 123. stav 1. istog zakona propisano da je svaka stranka dužna dokazati činjenice na kojima zasniva svoj zahtjev.

Tužitelj je tužbeni zahtjev zasnovao na činjeničnim navodima da je od tuženog kupio televizor, da je mjesto isporuke bila adresa tužitelja i da mu je predmetni televizor tuženi, putem svog ugovorenog prevoznika („Euroexpres“ d.o.o. banja Luka), isporučio, da je po prijemu isporuke tužitelj isplatio tuženom kupoprodajnu cijenu, da je, po prijemu isporuke i otvaranja kutije u kojoj se nalazio televizor tužitelj ustanovio da je televizor oštećen, da je odmah kontaktirao tuženog koji je odgovornost prebacivao na prevoznika, da je predmetni televizor u originalnoj ambalaži tužitelj vratio tuženom uz pismenu reklamaciju za isporuku ili ispravnog televizora ili vraćanja novca, da je tuženom upućivao više telefonskih poziva i mailova radi rješavanja sporne situacije, ali da tuženi, izuzev prebacivanja odgovornosti na prevoznika, nije ništa uradio, da se 12.06.2023. godine ponovo obratio tuženom radi ili isporuke ispravnog televizora ili vraćanja novca, ali da tuženi nije izvršio niti isporuku ispravnog televizora niti vraćanje novca, te da mu se ponovo 13.10.2023. godine, putem punomoćnika, obratio radi vraćanja novca, ali da tuženi ni nakon toga nije izvršio vraćanje novca nego je tužitelju samo dostavio dopis od 18.10.2023. godine kojim odgovornost i dalje prebacuje na prevoznika. Sve ove činjenice, na kojima je zasnovao tužbeni zahtjev, a koje uopšte nisu ni bile sporne među parničnim strankama, tužitelj je dokazao provedenim dokazima.

S druge strane, a imajući u vidu činjenicu da je osnovanost tužbe i tužbenog zahtjeva tuženi osporavao, između ostalog i navodima i tvrdnjama da je isti prevoziocu (radi se o prevoziocu „EURO-EXPRES“ d.o.o. Banja Luka sa kojim tuženi ima zaključen Ugovor o poslovnoj saradnji br. 04-4357/21 i kojeg prevozioca je angažovao tuženi, a ne tužitelj) predmetnu pošiljku predao kao potpuno ispravnu, novu, prethodno nekoristenu i originalno tvornički zapakovanu, te da je oštećenje predmetnog televizora mogla nastati isključivo prilikom njegovog skladištenja, tovarjenja ili prevoza od strane prevozioca, to je, shodno članu 7. stav 1. i 123. stav 1. ZPP-a, teret dokazivanja tih svojih činjeničnih tvrdnji bio na tuženom, a ne na tužitelju, zbog čega se i ne može govoriti o bilo kakvoj povredi odredaba parničnog postupka iz člana 126. ZPP-a, kako to žalitelj neosnovano tvrdi.

Također, kako prema stanju u spisu, ni u postupku kod prvostepenog suda koji je prethodio donošenju pobijane presude, a ni u samoj pobijanoj presudi nije bilo i nema nedostataka iz člana 209. stav 2. tačka 2), 3), 8), 9), 12) i 13) Zakona o parničnom postupku, a na koje nedostatke drugostepeni sud, saglasno odredbi iz člana 221. Zakona o parničnom postupku, pazi po službenoj dužnosti, znači da žalbeni razlog povrede odredaba parničnog postupka, nije ostvaren.

Kao što nije ostvaren žalbeni razlog povrede odredaba parničnog postupka, nije ostvaren ni žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

Suprotno navodima žalbe, prvostepena presuda donesena je pravilnom primjenom materijalnog prava tj. odredbi člana 17., 132., 277., 454., 467. stav 1., 468. stav 1., 470., 473., 478 stav 1., 479., 481., 484., 488., 490. i 491. Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list SFRJ“ br. 29/78 do 57/89, „Službeni list RBiH“ br. 2/92, 13/93 i 13/94, te „Službene novine Federacije BiH“ br. 29/03 i 42/11), te člana 386. stav 1., 387. i 396. stav 1. Zakona o parničnom postupku.

Pozivanje žalitelja na odredbu člana 671. stav 1. Zakona o obligacionim odnosima, nije osnovano. To iz razloga što se u konkretnom slučaju radi o isporuci predmetnog televizora tužitelju putem prevoznika angažovanog od strane tuženog, a ne od strane tužitelja. Shodno tome, pitanja da li je, ili nije, predmetni televizor tuženi predao svom prevozniku u ispravnom

ili oštećenom stanju, te da li je, ili nije, do oštećenja televizora došlo prilikom njegovog skladištenja, tovarjenja ili prevoza od strane prevozioca, mogu biti od značaja samo u eventualnom regresnom postupku tuženog i njegovog prevozioca, a ne i u predmetnom postupku raskida ugovora i povrata kupoprodajne cijene zbog neizvršavanja ugovorom preuzetih obaveza. Shodno naprijed navedenom se i svi ostali navodi žalbe, kojim kroz problematiziranje primjene principa subjektivne odgovornosti za štetu, tuženi osporava prvostepenu presudu, pokazuju neosnovanim.

Dakle, žalbeni razlozi, iz kojih tuženi pobija presudu prvostepenog suda, nisu ostvareni, a nisu ostvareni ni razlozi na koje drugostepeni sud, shodno odredbi iz člana 221. Zakona o parničnom postupku, pazi po službenoj dužnosti.

Na osnovu svega iznesenog, odlučeno je kao u izreci ove presude, primjenom odredbe iz člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednica vijeća
Nedeljka Mađar-Ramljak